

F. t. l. vedr. straffeloven m.m.

ministeriets opfattelse naturligt også at vurdere, om straffesystemets muligheder som kriminaltetsdæmpende faktor bør udvides.

Justitsministeriet har på den baggrund bl.a. overvejet, om der er behov for en generel forhøjelse af alle strafferammerne for voldsforbrydelser med henblik på en generel skærpelse af voldsstraffene.

Som ovenfor nævnt er strafferammen for vold efter straffelovens § 244 bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Vold efter § 245 straffes med fængsel i indtil 4 år. Ved den allergroveste vold efter § 246 kan straffen stige til fængsel i 8 år.

Som også anført blev bestemmelserne i straffelovens §§ 244-246 revideret i 1989 bl.a. med henblik på at fastsætte strafferammer, der muliggør en tidssvarende, passende og nuanceret strafudmåling.

Efter Justitsministeriets opfattelse giver denne lovændring i almindelighed mulighed for, at domstolene kan fastsætte straffe for volds kriminalitet, der afspejler forholdets strafværdighed.

Justitsministeriet finder derfor ikke grundlag for at foreslå en generel forhøjelse af strafferammerne for volds kriminalitet, eller at strafudmålingen generelt øges.

I den offentlige debat om volds kriminaliteten er der flere gange peget på tilfælde, hvor gerningsmanden til en voldsforbrydelse tidligere har begået volds kriminalitet. Den gentagne volds kriminalitet kan i et vist omfang tages til indtægt for, at straffesystemet ikke virker tilstrækkeligt effektivt, og at strengere straffe er påkrævet. Endvidere er netop den gentagne vold i særlig grad udtryk for ligegyldighed over for samfundets regler og over for hensynet til de uskyldige mennesker, som bliver udsat for volds kriminalitet.

Justitsministeriet har på denne baggrund overvejet, om der kan være grundlag for at skærpe strafudmålingen i tilfælde af gentagen volds kriminalitet.

Som nævnt oven for indebærer den gældende bestemmelse i straffelovens § 247, at straffen for overtrædelse af § 244 og § 245 kan forhøjes med indtil det halve, hvis gerningsmanden tidligere er dømt for en voldsforbrydelse. Det er imidlertid en betingelse for, at straffen kan forhøjes, at det tidligere forhold har medført frihedsstraf. Formålet med § 247 er således at gøre det muligt at forhøje strafferammerne i §§ 244 og 245, såfremt strafudmålingen i det enkelte tilfælde findes at burde gå ud over strafmaksimum i disse bestemmelser. Også ved strafudmålingen inden for strafferammerne i §§ 244 og 245 kan der imidlertid lægges vægt på, at der foreligger gentagen kriminalitet.

Det må antages, at domstolenes hidtidige praksis, hvorefter der i et vist omfang udmåles strengere

straffe i tilfælde af gentagen vold, afspejler disse principper. Det forhold, at retterne kun sjældent har behov for at citere bestemmelsen, medfører imidlertid, at det er svært at vurdere præcist, hvilken virkning gentagelsen tillægges.

Desuden kan der være grund til at tillægge også tidligere voldsforbrydelser, der efter deres karakter ikke har medført frihedsstraf, gentagelsesvirkning.

Justitsministeriet foreslår derfor, at der gennem en ændret affattelse af § 247 indføres en almindelig gentagelsesvirkning for *alle* voldsforbrydelser og uanset udfaldet af den tidligere voldssag. Lovforslaget tilsigter, at domstolene i tilfælde af gentagelse forhøjer straffen med omkring en trediedel i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat, bl.a. i lyset af, at der er tale om recidiv. Som eksempel kan nævnes en voldssag, der som førstegangstilfælde i dag ville udløse en straf på f.eks. fængsel i 60 dage, og som bl.a. efter karakteren af den udøvede vold og det tidligere forhold i gentagelsestilfælde ville udløse straf af fængsel i 3 måneder. Gennemføres forslaget, forudsættes det, at dette forhold fremtidig vil udløse en straf af fængsel i 4 måneder.

Gentagelsesvirkningen forventes ikke i alle tilfælde at slå igennem med ganske samme styrke, idet det i nogen grad må afhænge af voldsforholdets nærmere beskaffenhed. Det tilsigtes dog, at den fulde straf forhøjelse med en trediedel generelt skal ske i volds tilfælde inden for normalområdet i modsætning til navnlig de groveste voldssager.

Hvad angår karakteren af det eller de tidligere voldsforhold bemærkes, at dette forholds grovhed ikke i sig selv bør tillægges afgørende betydning. Som eksempel kan nævnes en voldssag, der som førstegangstilfælde ville udløse en straf på f.eks. fængsel i 3 måneder, og hvor gerningsmanden tidligere har begået et relativt ubetydeligt voldsforhold, hvor der f.eks. er idømt bøde, således at der efter gældende praksis ikke ville ske nogen forhøjelse af straffen for det nye forhold. Gennemføres lovforslaget, forudsættes straffen i et sådant tilfælde ligeledes forhøjet, således at sagen udløser en straf af fængsel i 4 måneder.

3.2.2. *Personer, der særlig er udsat for vold*

Justitsministeriet har endvidere overvejet, om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at øge det straffetlige værn mod vold, der begås over for særligt udsatte grupper. Mens det som ovenfor nævnt næppe vil være påkrævet eller hensigtsmæssigt generelt at øge strafudmålingen i voldssager, kan der være grund til - ikke mindst som en præventiv foranstaltning - at øge straffen ved vold, der udøves over for personer, som f.eks. i kraft af deres erhverv løber en